

ผู้ที่มิอำนาจในการปกครองตนเองมีสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก

วันนี้พ่อผู้ประทานโชคกำลังมองดูลูกๆ ที่สูงส่งที่สุดและลูกที่มีโชคที่สุดของท่าน ไม่ใช่เพียงแค่ซุ่มนุมนี่ที่อยู่เบื้องหน้าบัพดาตา แต่ลูก ๆ ที่มีโชคจากทุกหนแห่งเวลานี้ก็อยู่เบื้องหน้าท่านด้วยเช่นกัน ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่มุมไหน ไม่ว่าจะอยู่ในดินแดนนี้หรือในต่างประเทศ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็มองเห็นลูก ๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด ในโลกที่มีตัวตนนี้มีพื้นที่ที่จำกัด แต่โลกแห่งดริชตีของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นไม่มีขีดจำกัด โลกของดวงวิญญาณบรรพบุรุษทั้งหมดถูกล้อมรวมอยู่ในดริชตีของพ่อ ดังนั้นในโลกของดริชตีทุกคนอยู่เบื้องหน้าบาบา พระเจ้าผู้ประทานโชคมีความสุขที่ได้เห็นลูกๆ ทุกคนที่มีโชค เช่นเดียวกับที่ลูกๆ ดีใจที่จะได้เห็นพ่อ พ่อก็ดีใจที่ได้เห็นลูกๆ เช่นกัน เมื่อได้เห็นลูก, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็มีความซาบซึ้งและความภาคภูมิใจทางจิตที่ลึก ๆ ของท่านแต่ละคนอยู่ในรายชื่อของดวงวิญญาณพิเศษเบื้องหน้าโลก แม้ว่าใครบางคนจะเป็นลูกประคำเม็ดสุดท้ายของ 16,000 อย่างไรก็ตามการมาอยู่เบื้องหน้าพ่อและโดยการเป็นของพ่อ, เขาก็เป็นดวงวิญญาณพิเศษเบื้องหน้าโลก ดังนั้นแม้ว่าลูกจะไม่สามารถรู้รายละเอียดของความรู้อย่างลึกซึ้งก็ตาม

เมื่อลูกยอมรับคำเดียวว่า "บาบา" ด้วยหัวใจของลูก และลูกถ่ายทอดสิ่งนี้ให้กับผู้อื่นด้วยหัวใจของลูก ลูกก็จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่พิเศษ ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เบื้องหน้าโลก ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่ควรค่าแก่การจดจำระลึกถึงในฐานะเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ในโลก ลูกรู้สึกว่าคุณได้รับโชคที่สูงส่งเช่นนี้อย่างง่ายดายหรือไม่? คำว่า "บาบา" คือกุญแจสำคัญ กุญแจเพื่ออะไร? เพื่อสมบัติที่มีค่าทั้งหมดและโชคที่สูงส่ง เมื่อลูกได้รับกุญแจลูกจะได้รับโชคและสมบัติที่มีค่าทั้งหมดอย่างแน่นอน ดังนั้นลูกผู้เป็นแม่และพันดาวาสทุกคนประกาศสิทธิในกุญแจแล้วหรือยัง? ลูกรู้วิธีใช้กุญแจด้วยเช่นกันหรือไม่? หรือบางครั้งลูกไม่รู้วิธีว่าจะใช้มันอย่างไรหรือไม่? วิธีที่จะใช้กุญแจคือการรู้และยอมรับด้วยใจ ถ้าลูกเพียงแค่พูดออกมาเป็นคำพูดเฉยๆ แม้ว่าลูกจะมีกุญแจแต่มันก็ใช้ไม่ได้ แต่เมื่อลูกพูดออกมาจากใจสมบัติที่มีค่าทั้งหมดก็จะปรากฏเบื้องหน้าลูกเสมอ สิ่งเหล่านั้นเป็นสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีที่สิ้นสุด เพราะสมบัตินั้นไม่มีที่สิ้นสุด, ไม่ว่าจะมีลูกมากแค่ไหนก็ตามพวกเขาทุกคนมีสิทธิ์ สมบัติที่มีค่าเป็นสมบัติเปิด เป็นสมบัติที่เปี่ยมล้น ไม่ใช่ว่าสมบัตินั้นจะหมดลงสำหรับผู้ที่มาในตอนท้าย อย่างไรก็ตามมีหลายคนที่มาจนถึงตอนนี้ นั่นคือมีหลายคนมาเป็นของพ่อและจะมีอีกมากมายแค่ไหนก็ตามที่จะมาเป็นของพ่อในอนาคต ก็ยังมีสมบัติมากมายเกินพอสำหรับพวกเขาทั้งหมด ด้วยเหตุนี้เองบัพดาตาจึงให้โอกาสทองแก่ลูก ๆ ทุกคนที่จะรับสมบัติที่มีค่ามากมายเท่าที่เขาต้องการด้วยการเปิดใจ (โดยไม่ลังเล) ผู้ประทานไม่ขาดสิ่งใด ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความกล้าหาญและความเพียรพยายามของผู้ที่จะรับมัน ไม่มีพ่อเช่นนี้ในทั้งวงจรมีลูกมากมายที่แต่ละคนจะมีโชคขนาดนี้ ด้วยเหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกว่าบัพดาตาทางจิตมีความซาบซึ้งทางจิต

ความปรารถนาของทุกคนที่จะมาที่มฐบันและจะมีการพบปะขณะนี้ได้รับการเติมเต็มแล้ว เมื่อเทียบกับการจาริกแสวงบุญตามหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่ในมฐบันอย่างน้อยลูกก็มีพื้นที่สำหรับนั่งและยังคงสบาย ในวัดพวกเขามีเพียงแวนเดียวในขณะที่ยืนอยู่ ที่น้อยอย่างน้อยลูกก็นั่งอย่างสบาย ที่นั่นพวกเขาจะบอกอยู่ตลอดเวลาว่า "วิ่ง วิ่ง เลื่อนไปข้างหน้าหรือเคลื่อนย้ายออกไป" ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่น้อยสบาย ๆ และดังนั้นลูกจึงมีความสุขกับการอยู่ในความทรงจำระลึกถึงอย่างสบายใจ ลูกมาที่นี่เพื่อเฉลิมฉลองอย่างมีความสุขในยุคบรรจบพบกันใช่ไหม? ดังนั้นในทุกขณะ ในขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมา ในขณะที่รับประทานอาหารและดื่ม ลูกได้สะสมสมบัติแห่งความสุขหรือไม่? สะสมมากเท่าไร? ลูกสะสมเพียงพอที่จะสามารถรับประทานจากสิ่งนั้นได้อย่างสบายเป็นเวลา 21 ชาตีกเกิดหรือไม่? มฐบันเป็นสถานที่พิเศษที่ลูกสามารถสะสมสมบัติที่มีค่าทั้งหมด เพราะที่นั่นลูกได้สัมผัสกับการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นในทางกายภาพเช่นกัน ที่นั่นลูกสัมผัสกับสิ่งนี้ด้วยสติปัญญาของลูก ในขณะที่ที่นั่นในชีวิตในทางปฏิบัติของลูก ลูกเห็นใครนอกจากพ่อผู้เดียวและครอบครัวบรรพบุรุษหรือไม่? มีเพียงความรักความใส่ใจในเรื่องเดียว ครอบครัวเดียว และสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง ไม่มีสิ่งอื่นใดให้ลูกสนใจ เพื่อที่จะศึกษาเล่าเรียนและมีพลังโดยการศึกษาเล่าเรียน: นี่เป็นงานเดียวที่ลูกต้องทำในมฐบัน ลูกมีคลาสก็คลาส? ดังนั้นที่นั่นลูกมีวิธีพิเศษในการสะสม ด้วยเหตุนี้ที่ลูกทุกคนวิ่งมาที่นี่ บัพดาตาเตือนลูก ๆ ทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง: จงเดินหน้าต่อไปอย่างสม่ำเสมอพร้อมกับสภาพของการมีอำนาจในการปกครองตนเอง การเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองเป็นสิ่งที่บอกของการเป็นหนึ่งเดียวกันที่มีสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก

ขณะที่มีการสนทนาจากใจถึงใจกับพ่อ ลูกบางคนถามว่า: ในอนาคตฉันจะเป็นอะไร? ฉันจะกลายเป็นราชาหรือปวง
ประชา? บัพาดาตอบลูกๆว่า: ตรวจสอบตนเองแม้กระทั่งในหนึ่งวัน แล้วลูกจะรู้ว่าลูกจะได้เป็นราชา ปวงประชาที่มั่งคั่ง
หรือปวงประชา ก่อนอื่นใดตั้งแต่เวลาอมฤต ให้ตรวจสอบคณงานหลักทั้งสามของลูก มิตรที่ให้ความร่วมมือของลูก พวก
เขาเป็นใคร? 1. จิตใจ นั่นคือพลังแห่งความคิดของลูก 2. สติปัญญา นั่นคืออำนาจในการตัดสินใจของลูก 3. ชัยชนะที่
สูงส่งในอดีตและปัจจุบัน ทั้งสามนี้คือคณงานหลักของลูก ในโลกปัจจุบันราชามีหัวหน้ารัฐมนตรีหรือที่ปรึกษาพิเศษและ
อาณาจักรดำเนินไปด้วยความร่วมมือของเขา ในยุคทองจะไม่มีที่ปรึกษาใดๆ แต่จะมีญาติสนิทมิตรสหาย คิดว่าพวกเขา
เป็นอะไรก็ได้ที่ลูกต้องการ เป็นมิตรหรือที่ปรึกษา แต่จงตรวจสอบว่า: ทั้งสามนี้ทำงานภายใต้การควบคุมของลูกหรือไม่?
ลูกมีอำนาจในการปกครองตนเองเหนือทั้งสามสิ่งนี้หรือลูกทำงานภายใต้การควบคุมของพวกเขา? จิตใจของลูกควบคุม
ลูก หรือลูกควบคุมจิตใจของลูก? ลูกสามารถมีความคิดประเภทใดก็ตามที่ลูกต้องการและเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการหรือไม่?
ลูกสามารถจัดจ้อยสติปัญญาของลูกไปที่ไหนก็ตามที่ลูกต้องการหรือสติปัญญาของลูกทำให้ลูกผู้เป็นราชาเร่ร่อนไปทั่ว
หรือไม่? ลูกควบคุมชัยชนะของลูกหรือลูกได้รับอิทธิพลจากชัยชนะของลูก? การมีอาณาจักรหมายถึงการมีสิทธิ ลูกซึ่ง
เป็นผู้มีอำนาจในการปกครองมีอำนาจที่จะสั่งการให้ปฏิบัติงานอย่างถูกต้องในทางที่ถูกต้องในเวลาที่เหมาะสมหรือไม่ หรือ
ลูกขอให้พวกเขาทำสิ่งหนึ่งแต่พวกเขาทำสิ่งอื่นหรือไม่? วิธีพิเศษสำหรับการเป็นโยคีที่สม่ำเสมอซึ่งมีอำนาจในการ
ปกครองตนเองคือการใช้จิตใจและสติปัญญาของลูก มंत्रาที่ลูกได้รับคือ “มานมานาบาฟ” โยคะกล่าวได้ว่าเป็นโยคะ
ของสติปัญญา ดังนั้นหากเสาหลักของการดำรงเหล่านี้ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของลูก หรือบางครั้งก็อยู่ภายใต้การ
ควบคุมของลูกและในบางครั้งก็ไม่อยู่ภายใต้การควบคุม หากพวกเขาอยู่ภายใต้การควบคุมของลูกในช่วงเวลาหนึ่งและ
ไม่ใช่ในช่วงเวลาต่อไป หากแม้แต่หนึ่งในสามนั้นอยู่ภายใต้การควบคุมของลูกในระดับที่น้อยกว่าแล้วลูกสามารถตรวจ
สอบได้จากสิ่งนั้นว่าลูกจะกลายเป็นราชาหรือปวงประชา ชัยชนะของการเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองเป็นระยะเวลาที่
ยาวนานจะทำให้ลูกมีสิทธิในอาณาจักรในอนาคตในระยะเวลาที่ยาวนาน หากลูกสามารถควบคุมได้ในบางครั้ง แต่ได้รับ
อิทธิพลในช่วงเวลาอื่นแล้ว ลูกจะไม่สามารถได้รับสิทธิ์อย่างเต็มที่ในโชคของอาณาจักรเป็นเวลาครั้งวงจร หลังจากเวลา
ผ่านไปครั้งหนึ่งลูกสามารถกลายเป็นราชาในยุคเงินได้ แต่ลูกจะไม่มีสิทธิในอาณาจักรตลอดเวลา นั่นคือลูกจะไม่สามารถ
เข้ามามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับราชวงศ์ที่ปกครองอาณาจักรได้ หากลูกได้รับอิทธิพลซ้ำแล้วซ้ำเล่าแล้วก็แสดงว่าชัยชนะ
ของลูกไม่ใช่ผู้ที่ควบคุม แต่เป็นชัยชนะของผู้ที่เข้ามาในอาณาจักรของผู้ที่มีสิทธิในอาณาจักร แล้วพวกเขาคือใคร? พวก
เขาคือปวงประชา ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าใครจะได้เป็นราชาและใครจะเป็นปวงประชา? มองภาพแห่งโชคของลูกในกระจก
ของลูกเอง ความรู้คือการกระจก ดังนั้นลูกทุกคนมีกระจกนี้ใช่ไหม? ลูกสามารถเห็นใบหน้าตนเองใช่ไหม? เวลาที่เงาฝึกฝน
การมีสิทธิเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน อย่าคิดว่าลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นในตอนท้าย หากลูกเป็นเช่นนั้นในตอนท้าย ลูกจะ
สามารถปกครองได้ในช่วงเวลาสั้นๆ ในชาติเกิดสุดท้าย อย่างไรก็ตามโปรดจำไว้ว่าหากลูกไม่ได้ฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะเวลา
ที่ยาวนานนับจากนี้ หรือหากลูกไม่ได้พัฒนาการฝึกฝนนี้มาตั้งแต่ต้น ถ้าหากตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี้นั้นคณงานพิเศษเหล่านี้
ควบคุมลูก หรือเคยทำให้สภาพของลูกดีขึ้นลงๆ นั่นคือหากพวกเขาหลอกลวงลูก หากพวกเขาทำให้ลูกประสบกับคลื่น
แห่งความทุกข์โศกแล้ว ลูกก็อาจถูกหลอกลวงได้ในเวลาสุดท้ายเช่นกัน การหลอกลวงหมายถึงจะต้องประสบกับคลื่นแห่ง
ความทุกข์อย่างแน่นอน ดังนั้นแม้กระทั่งในเวลาสุดท้ายก็จะมีคลื่นแห่งความทุกข์ของการสำนึกผิดและเสียใจ นี่คือเหตุผล
ที่บัพาดาเตือนลูกๆทุกคนอีกครั้งให้กลับมาเป็นราชาและทำให้คณงานที่ให้ความร่วมมือเป็นพิเศษของลูกและมิตรร่วม
ทางที่ทำงานในอาณาจักรของลูกทำงานภายใต้การควบคุมของลูก ลูกเข้าใจไหม?

บัพาดากำลังเห็นว่าใครเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองและมีในระดับใด อังชะ แล้วลูกทุกคนต้องการเป็นอะไร?
ลูกต้องการเป็นราชาหรือไม่? ดังนั้นเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองแล้วหรือยังหรือลูกยังคงพูดว่า: “
ฉันจะกลายเป็นสิ่งนั้น ฉันจะกลายเป็นสิ่งนั้นในตอนท้าย”? อย่าพูดว่า "ฉันจะกลายเป็นสิ่งนั้นในอนาคต" ถ้าลูกบอกว่า
มันจะเกิดขึ้นในอนาคตพ่อก็จะบอกเช่นกันว่า: อังชะ เราจะได้เห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้เมื่อพูดถึงการให้โชคของอาณาจักร ลูก
ได้รับการบอกว่าชัยชนะเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจำเป็นนับจากนี้ ที่จริงแล้วเหลือเวลาอีกไม่มาก เวลาเหลือน้อยแล้ว
อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ได้ฝึกฝนสิ่งนี้มาเป็นเวลานานพอ อย่าได้พ่ราบนในช่วงเวลาสุดท้าย: “ฉันคิดว่าฉันจะกลายเป็น
อย่างนั้นในตอนท้าย” ด้วยเหตุนี้เองจึงกล่าวว่า: ไม่ใช่บางครั้ง แต่เดี๋ยวนี้ตอนนี้ อย่าคิดว่า: “มันจะเกิดขึ้นในบางช่วงเวลา”
มันต้องเกิดขึ้นในตอนนี้ ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้เดี๋ยวนี้ ปกครองตนเอง. อย่าเริ่มปกครองเพื่อนของลูก มิตรทั้งหมดของผู้
ที่มีอำนาจในการปกครองเหนือตนเอง - ไม่ว่าจะเป็นทางโลกหรือทางจิต - แม้กระทั่งเวลานี้เพราะความรักก็พูดว่า "ขอรับ
เจ้านาย, ฮาจี" และยังคงเป็นมิตรของพวกเขา พวกเขายังคงเป็นมิตรที่รักและแสดงให้เห็นในทางปฏิบัติโดยพูดว่า "ฮาจี"
เช่นที่ปวงประชาให้ความร่วมมือและรักราชา ดังนั้นเช่นกันประสาทสัมผัสทั้งหมดของลูกโดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังก็จะยังคง

รักและร่วมมือกับลูกและสิ่งนี้จะส่งผลกระทบอย่างเป็นรูปธรรมต่อมิตรในงานรับใช้และญาติมิตรทางโลกของลูก ในขณะที่อยู่ในครอบครัวที่สูงส่งของพระเจ้าจะไม่เป็นคนที่ควบคุมที่ออกคำสั่งกับผู้อื่น เพียงแค่รักษาอวัยวะทางกายของลูกเองให้อยู่ภายใต้การควบคุมของลูก และก่อนที่ลูกจะออกคำสั่ง เพื่อนของลูกทั้งหมดจะร่วมมือในงานของลูกโดยอัตโนมัติ หากพวกเขาให้ความร่วมมือก็ไม่จำเป็นต้องออกคำสั่ง พวกเขาจะเสนอความร่วมมือของเขาเพราะลูกเป็นผู้ปกครองตนเอง ราชามายังถึงผู้ประทาน และผู้ประทานไม่จำเป็นต้องพูดอะไรเลย นั่นคือเขาไม่จำเป็นต้องถาม ลูกกลายเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองเช่นนั้นแล้วหรือยัง? อ้อซะ เมื่อนี้ลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน ลูกพูดว่า “ว่าละคร!” ใช่ไหม? คนอื่นๆ บางครั้งจะพูดว่า “โอ้! ละคร!” และบางครั้งก็ “ว่า ละคร!” ในขณะที่ลูกพูดอะไรตลอดเวลา? “ว่า ละคร ว่า!” เมื่อลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลแล้ว ที่ใดมีการบรรลุผลก็ไม่มีอะไรเป็นเรื่องยาก ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกมีการบรรลุผลของการพบปะกับครอบครัวที่สูงส่งเช่นนั้นแล้วสิ่งที่ยากก็ไม่รู้สึกละกัว่าเป็นเรื่องยาก รู้สึกละกัไหม? ลูกต้องรออาหารของลูกหรือไม่? เมื่อลูกรับประทานอาหารจริงร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าและแม้ว่าลูกจะรอตัวก็ร้องเพลงสรรเสริญของพระเจ้า นี่คือทั้งหมดที่ลูกต้องทำให้ไหม? นี่ก็เป็นการชักชวนที่กำลังเกิดขึ้นเช่นกัน นี่ยังไม่มีการขยายตัวมากยิ่งขึ้น เวลานี้จึงปลูกฝังนิสัยที่จะสามารถหล่อหลอมตนเองเพื่อที่ลูกจะได้เคลื่อนไปตามเวลา ดังนั้นเวลานี้เช่นกันลูกได้พัฒนานิสัยของการนอนบนพื้นแล้วหรือยัง? มันไม่ใช่เพราะลูกไม่มีเตียงลูกจึงไม่สามารถนอนหลับใช่ไหม? ลูกพัฒนานิสัยการพักผ่อนในเตียงแล้วหรือยัง? ลูกชอบมันไหม? ลูกไม่หนาวใช่ไหม? เวลานี้เราควรกางเตียงในทั่วทั้งอาบูหรือไม่? ลูกชอบนอนในเตียงหรือลูกต้องการห้อง? ลูกจำได้ไหมตอนที่ลูกอยู่ในปากีสถานในตอนแรกที่มาหาเรตี่ต้องนอนบนพื้น? บรรดาผู้ที่เปี่ยมมาหาเรตี่ที่มีชื่อเสียงซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีจะได้รับพื้นที่สามฟุตเพื่อนอนบนพื้น เมื่อครอบครัวบราห์มินเติบโตขึ้นทุกอย่างเริ่มต้นอย่างไร? มันเริ่มด้วยเตียง ผู้ที่มาในตอนแรกเคยอาศัยอยู่ในเตียง และผู้ที่อาศัยอยู่ในเตียงได้กลายเป็นนักบุญ (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) พวกเขาเคยอาศัยอยู่ในเตียงแม้กระทั่งในช่วงบพาทของสะคาราบา ดังนั้นลูกจะได้สัมผัสกับสิ่งนั้นใช่หรือไม่? แล้วทุกคนมีความสุขในทุกๆรูปแบบหรือไม่? อ้อซะ เราจะเชิญอีก 10,000 คนมาและเตรียมเตียงให้พวกเขา ลูกทุกคนกำลังคิดถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการอาบน้ำและสิ่งเหล่านี้ก็จะถูกจัดเตรียมไว้เช่นกัน ลูกจำสิ่งที่ทุกคนพูดเมื่อสร้างฮอล(ห้องโถง)นี้ได้หรือไม่? เราจะทำอย่างไรกับห้องน้ำมากมาย? ฮอลนี้สร้างขึ้นด้วยจุดประสงค์นี้และเวลานี้ก็กลายเป็นห้องเล็กๆไปแล้ว ไม่ว่าลูกจะสร้างมันใหญ่แค่ไหน มันก็จะกลับมาเล็ก เพราะในเวลาสุดท้ายลูกต้องเข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด อ้อซะ

ลูก ๆ จากทุกหนแห่งได้มาถึงแล้ว ดังนั้นนี่คือเครื่องประดับฮอลที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เช่นกัน บางคนแม้กระทั่งนั่งอยู่ข้างล่างด้วยซ้ำ (บางคนกำลังฟังเมอร์ลีใน ฮิสทรี ฮอล History Hall, เมดิเตชั่น ฮอล Meditation Hall ฯลฯ) สำหรับการขยายตัวที่จะเกิดขึ้นนี่ถือเป็นสัญญาณของการมีโชคเช่นกัน มีการขยายตัวเกิดขึ้น แต่เวลานี้ลูกต้องเคลื่อนไปตามระบบอย่าคิดว่าลูกมาที่มฐัน ลูกเคยเห็นบาบาแล้ว ลูกเคยเห็นมฐันแล้วและดังนั้นเวลานี้ลูกสามารถทำทุกอย่างได้ตามที่ลูกต้องการ อย่าทำอย่างนี้ ลูกบางคนเป็นเช่นนั้นที่มีความเข้มแข็งมากจนกระทั่งพวกเขาจะได้รับโอกาสมาที่มฐัน จากนั้นเมื่อพวกเขาได้เห็นมฐันแล้วพวกเขาก็กลับมาไม่ระมัดระวังเล็กน้อย ดังนั้นอย่าได้ไม่ระมัดระวัง การเป็นบราห์มินหมายถึงการมีชีวิตแบบบราห์มิน และชีวิตเป็นไปตลอดเวลาที่ลูกยังมีชีวิตอยู่ ลูกสร้างชีวิตนี้ขึ้นใช่ไหม? ลูกได้สร้างชีวิตของลูกหรือลูกกลายเป็นบราห์มินในช่วงเวลาสั้นๆ? จงรักษาคณะสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินไว้กับลูกเสมอ เพราะคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ทำให้ปัจจุบันของลูกสูงส่งและอนาคตของลูกก็จะสูงส่งด้วยเช่นกัน อ้อซะ มีอะไรอีกหรือไม่? โทลี (พร) พรคือการที่ลูกกลายเป็นลูกของผู้ประทานพร ผู้ที่เป็นลูกของผู้ประทานพรจะได้รับพรโดยอัตโนมัติในทุกย่างก้าวจากผู้ประทานพร พรคือการหล่อเลี้ยงของลูก ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยการหล่อเลี้ยงของพร มิฉะนั้นลองคิดดูว่า: ลูกได้รับการบรรลุผลที่สูงส่งเช่นนั้นและลูกทำความพยายามอะไร? สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้มาโดยไม่ต้องลำบากตรากตรำกล่าวได้ว่าเป็นพร แล้วลูกทำความพยายามอะไร? แต่การบรรลุผลที่ลูกได้รับนั้นก็สูงส่งมาก! ลูกได้ประกาศสิทธิ์เป็นเวลาชาติแล้วชาติแล้ว ลูกได้รับพรจากผู้ประทานพรในทุกย่างก้าวและลูกจะได้รับสิ่งเหล่านี้เสมอต่อไป ผ่านดริชตี ผ่านคำพูด และผ่านความสัมพันธ์ ลูกมีพรอย่างสม่ำเสมอและพรที่มากขึ้นเรื่อย ๆ อ้อซะ

เวลานี้ลูกกำลังเตรียมการเพื่อเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี่ (ครบรอบ 50 ปี) ลูกกำลังเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลี่ นั่นคือการเฉลิมฉลองที่จะอยู่อย่างมั่นคงตลอดเวลาในสภาพที่เป็นทอง อยู่อย่างมั่นคงที่แท้จริงเสมอโดยไม่มีอัลลอยปะปนหรือโลหะผสมแม้แต่เพียงเล็กน้อย สิ่งนี้เรียกว่าโกลเด้นจูบิลี่ ดังนั้นเพื่อที่จะเปิดเผยให้โลกรู้ในฐานะผู้ที่เปี่ยมทองคำที่แท้จริงด้วยสภาพที่เป็นทอง ลูกกำลังสร้างวิธีการรับใช้เหล่านี้ทั้งหมดเพราะสภาพที่เป็นทองของลูกจะนำมาซึ่งยุคทอง มันจะนำมาซึ่งโลกที่สวยงาม เวลานี้ทุกคนต้องการให้โลกเปลี่ยนแปลง ดังนั้นลูกคือดวงวิญญาณพิเศษที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงโลกผ่าน

การเปลี่ยนแปลงตนเอง ขอให้ดวงวิญญาณที่เห็นลูกทุกคนมีศรัทธาและความหวังอันบริสุทธิ์ว่าโลกเป็นเช่นทองที่สวยงามกำลังจะมาถึงแล้วจริง) เมื่อเห็นตัวอย่างพวกเขาจะมีศรัทธาว่านั่นเป็นสิ่งที่ดี ดังนั้นลูกคือตัวอย่างของโลกยุคทอง ลูกคือผู้ที่มีสภาพที่เป็นทอง เมื่อพวกเขาเห็นลูกผู้เป็นตัวอย่าง ปลอຍให้พวกเขามีความศรัทธา: ใ้ตอนนีตัวอย่างพร้อมแล้ว โลกเช่นนั้นกำลังจะมาถึงอย่างแน่นอน ลูกจะทำงานรับใช้เช่นนั้นในโกลเด้นจูบิลีใช่ไหม? กลายเป็นผู้ให้ความหวังกับผู้ที่ไม่มีความหวัง อ้อชะ

ถึงผู้ที่มีอำนาจอำนาจในการปกครองตนเอง ถึงดวงวิญญาณที่ได้พัฒนาการฝึกฝนของการมีอำนาจควบคุมตนเองเป็นระยะเวลายาวนาน ถึงดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดของโลก ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดที่ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพรจากผู้ประทานพร ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสต จากบัปติดา

พร: ขอให้ลูกเป็นประชากรแห่งแสงและพลังที่มีชีวิต ที่แสดงให้เห็นถึงจุดหมายปลายทางที่ถูกต้องของพวกเขา

เพื่อที่จะแสดงให้ดวงวิญญาณที่เร่ร่อนได้เห็นจุดหมายปลายทางที่ถูกต้องของเขา จงกลายเป็นประชากรแห่งแสงและพลังที่มีชีวิต สำหรับสิ่งนี้ให้ใส่ใจกับสองสิ่ง: 1) การแยกแยะความปรารถนาของแต่ละดวงวิญญาณ เช่นที่แพทย์ที่มีความสามารถคือผู้ที่จะจับชีพจรของใครบางคนอย่างไร ในทำนองเดียวกันจงใช้พลังในการแยกแยะของลูกอยู่เสมอ 2) เก็บประสบการณ์ของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดไว้กับลูกเสมอ ตั้งเป้าหมายไว้เสมอว่าไม่ต้องบอกสิ่งใดกับผู้คน แต่ต้องให้ประสบการณ์ของทุกความสัมพันธ์และทุกสิ่ง

คติพจน์: แทนที่จะแก้ไข (*correcting*) ผู้อื่น ให้มีการเชื่อมโยงสายใย (*connection*) ที่ดีกับพ่อ

*** โอม ชานติ ***